

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 31. august 2021
Kontor: Straffuldbyrdselskonto-
ret
Sagsbeh: Julie Mørkøj Schlie-
mann
Sagsnr.: 2021-0030-6270
Dok.: 2048528

Endelig besvarelse af spørgsmål nr. 1311 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg

Hermed sendes endelig besvarelse af spørgsmål nr. 1311 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 29. juni 2021. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Rosa Lund (EL).

Nick Hækkerup

/

Gustav Schaldemose

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 3392 3340
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 1311 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren, idet der henvises til REU alm. del – bilag 154 om disciplinærstraf i fængsler, kommentere kritikken i bilagets afsnit 4.2.1. og 4.2.2. om tilvejebringelse og bedømmelse af beviser samt beviskrav i fængslernes disciplinærsager mod indsatte?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet et bidrag fra Direktoratet for Kriminalforsorgen, der har oplyst følgende, som jeg kan henholde mig til:

”Direktoratet for Kriminalforsorgen skal til kritikken nævnt i afsnit 4.2.1. og 4.2.2. i artiklen ”Disciplinærretlig skyld og straf i danske fængsler” bragt i Nordisk Tidsskrift for Kriminalvidenskab (nr. 1/2021), af cand.jur., tidligere fængselschef i Danmark og direktør for Kriminalforsorgen i Grønland, og medlem af den rets- og kriminalpolitiske tænketank Forsete, Hans Jørgen Engbo, bemærke følgende:

1. I artiklens afsnit 4.2.1 og 4.2.2 anføres der en kritik af den administrative afgørelsespraksis i relation til spørgsmålet om tilvejebringelse af beviser, bevisbedømmelse og beviskrav. Den nævnte kritik er bl.a. baseret på en gennemgang af et større antal sager truffet af Direktoratet for Kriminalforsorgen samt Område Sjælland forud for primo/medio november 2019.

I den forbindelse bemærkes bl.a., at det af Folketingets Ombudsmands temarapport 2019 (udgivet i maj 2020) om strafcelle bl.a. fremgår, at det er ombudsmandens overordnede vurdering, at de indsattes retssikkerhed ikke i alle tilfælde tilgodeses ved ikendelse af strafcelle, samt at der på den baggrund med fordel kan foretages ændringer af retningslinjer og praksis på strafcelleområdet.

For så vidt angår de rejste problemstillinger, kan direktoratet indledningsvist oplyse, at det af de gældende disciplinærstrafregler følger, at kriminalforsorgen til brug for afgørelsen i disciplinærstraffesager skal tilvejebringe et sagligt og veloplyst grundlag, som den indsatte forelægges og partshøres over under et disciplinærforhør, ledet af en forhørsleder, der efterfølgende inddrager de relevante oplysninger til brug for spørgsmålet om valg af disciplinærstraf.

Direktoratet har imidlertid bl.a. på baggrund af ombudsmandens temarapport og på baggrund af klagesagsbehandlingen generelt i disse sager fundet, at der er behov for en styrkelse af de forvaltningsretlige sagsbehandlingsstandarder i disciplinærstrafsagerne, således at det bl.a. klart fremgår, hvilket faktisk grundlag der ligger til grund for afgørelsen, herunder eventuelle modstridende oplysninger, vidneafhøringer, m.v. Ligeledes har direktoratet rettet fokus på, at det tydeligt skal fremgå af afgørelsen, hvad afvejningen af det faktiske grundlag har ført til, ligesom hjemmelshenvisningerne skal være præcise.

Direktoratet har således i indeværende år planlagt at udarbejde en praksisnær vejledning til forhørslederne for at understøtte den juridiske tilgang i sagsbehandlingen, ligesom der i 2020 blev iværksat målrettet undervisning af forhørslederne. I undervisningen var fokus på sagsbehandling, dokumentation og notatpligt. Undervisningen blev stillet i bero på grund af Covid-19. Såfremt det er muligt, skal undervisningen genoptages i 2022. Endvidere skal forhørsmodulet i kriminalforsorgens elektroniske sagsbehandlingssystem (Klientsystemet) efterses med henblik på større brugervenlighed og sikring af juridiske standarder i sagsbehandlingen, herunder i forhørsprotokollen.

2. I artiklen anføres det desuden, at beviskravene i disciplinær-sager synes lempeligere end inden for strafferetsplejen, ligesom kriminalforsorgens praksis om at opretholde disciplinærstraf, selvom beviset ikke findes tilstrækkeligt godtgjort inden for strafferetsplejen, kritiseres.

Direktoratet kan om praksis oplyse, at såfremt en indsat, der er ikendt disciplinærstraf, frifindes for det samme forhold i en rets-sag, vil afgørelsen om disciplinærstraf som udgangspunkt blive omgjort, således at den indsatte også frifindes i disciplinær-sagen. Hvis sagen imidlertid afsluttes med en påtaleopgivelse i det strafferetlige system, før sagen kommer for retten, beror det i højere grad på en konkret vurdering, om disciplinærstraffen bliver omgjort.”